نگاه

داوران جام جهانی چگونه گزینش شدند

شیرین‌ترین رویای دنیا

وصال روحانی

سپ بلاتر آن را سی و سومین تیم جام جهانی ۲۰۰۶ خوانده و لابد به همین خاطر است که دقیقاً ۲۳ داور نیز از سطح جهان برای عضویت در این تیم انتخاب شده‌اند تا شمار اعضای تیم به اندازه ۳۲ تیم دیگر باشد. برخی نیز از نبود نام داوران مورد نظرشان در این لیست ناراضی بوده و شکایت‌هایی داشته‌اند، اما هر چه هست روند گزینش «داوران وسط» برای جام جهانی فوتبال بعد هم تفاوت‌هایی آشکار با جام جهانی قبلی داشته است. اگر در سال ۲۰۰۲ فیفا بیش از ۴۰ داور را انتخاب کرد، این بار به ۲۳ نفر قناعت ورزید و مهمتر اینکه تلاش کرد از هیچ کشوری بیش از یک نفر را انتخاب نکند. درست است که به‌زودی سهمیه کشورهای اصلی و اروپایی مثل ایتالیا، انگلیس، آلمان و فرانسه بیشتر از یک مورد می‌شود، اما این کار فقط زمانی صورت می‌گیرد که اسامی کمک‌داوران اعلام شود و در آن صورت ماسیمو دی سانتیز ایتالیایی، مانوئل مخوتو گونزالز اسپانیایی و البته مارکوس مرک آلمانی شرکا و دستیارانی هموطن و همزمان را در کنار خود خواهند یافت. به واقع لزوم هماهنگی هرچه بیشتر بین داوران و «کمک‌ها» و همزبان بودن آنها و نبود مشکل عدم تفاهم بین آنها و رفع چنین معضلی یکی از دلایلی است که فیفا برای گزینش داوران منتخب از بین ۴۴ کاندیدای حاضر در گردهمایی اخیر فرانکفورت در نظر گرفته و به اجرا درآورده است. می‌گویند تمام حاضران در این گردهمایی طی ۱۸ تا ۲۴ ماه اخیر بهترین حاصل کار و موثرترین حضور را در مسابقات بین‌المللی داشته و کمترین اشتباه را مرتکب شده‌اند. سپ بلاتر نیز همین نظر را دارد. «اینها که می‌بینید، بهترین‌های این حرفه در سطح جهان‌اند. به جز این هم نمی‌توانست باشد زیرا رقابت‌های جهانی آلمان مهمترین و حساس‌ترین تورنمنت ممکن است و سرنوشت بسیاری از مسابقات با یکی دو تصمیم مهم داوران تعیین می‌شود. بزرگترین مسئولیت‌ها شامل حال این افراد شده است و آنها واقعاً باید پاسخگوی مسائلی عظیم باشند.»

آنها که چنین مسئولیتی را بر دوش گرفته‌اند، سن‌های مختلفی دارند و این نوسان سنی از یک تا ۸ سال را هم دربرمی‌گیرد. یکی از جوان‌ترین‌ها مارک شیلد استرالیایی است که با ۳۳ سال سن پای به آلمان خواهد گذاشت و در پی او باید به کارلوس آماریلا از پاراگوئه نیز اشاره کرد که ۳۶ سال سن دارد. پس از او به اسکار روئیز کلمبیایی می‌رسیم که ۳۷ ساله است و ماسیمو بوساکا از سوئیس نیز همین سن و سال را دارد. مسن‌ترین فرد در این جمع والنتین ایوانف از روسیه است که لب مرز بازنشستگی است (۴۵ سال) و پس از جام جهانی باید با داوری در سطح بین‌المللی خداحافظی کند و برود.

امسال یک گروه از ذخیره‌ها و «افراد در نوبت» نیز برای قضاوت احتمالی در جام جهانی گزینش شده‌اند که در بین شان خلیل الغمدی از عربستان با ۳۶ سال سن و روبرتو روزه‌تی از ایتالیا با ۳۹ سال سن خودنمایی می‌کنند. ولی اینجا هم یک داور ۳۳ ساله دیده می‌شود که مارکو رودریگز از مکزیک است. به‌زودی که اسامی کمک‌داوران منتخب اعلام می‌شود، ۱۴ خط نگه‌دار نیز به عنوان نفرات ذخیره در نظر گرفته خواهند شد. با این حال فقط در صورتی از آنها استفاده خواهد شد که برای داوران و خط نگه‌داران اصلی منتخب اتفاق بدی روی دهد و به هر شکل قادر به شرکت در مسابقات جهانی آلمان نشوند و مشکلی برایشان روی دهد. در مورد عدم انتخاب مسعود مرادی برای قضاوت در آلمان حرف‌ها و اظهارنظرهای زیادی صورت گرفته، اما وقتی سهمیه‌بندی برای قاره‌ها و حتی کشورهای مختلف صورت پذیرفت، مشخص بود که بسیاری از داوران کاندیدا (ولو شایسته‌ها) خط خواهند خورد. از کل آسیا فقط دو داور انتخاب شده‌اند که شمس الماعدین از سنگاپور و تورو کامیکاوا از ژاپن هستند. کامیکاوا ۴۳ ساله است و شمس الماعدین ۳ سال از او دیرتر به دنیا آمده است. پیشتر گفته می‌شد که شاید از آسیا ۴ تن انتخاب شوند و حتی مرادی در مصاحبه‌ای با رادیو ایران گفته بود که دلش روشن است و احتمالاً به آلمان خواهد رفت. اما به واقع تنها قاره‌ای که سهمیه زیادی دارد اروپا است که ۱۰ داور را راهی آلمان می‌کند. یکی از آنها که مارکوس مرک است از خود آلمان می‌آید. اینکه فینال جام جهانی به چه کسی می‌رسد مشخص نیست. فینال جام ۲۰۰۲ را «کولینا»ی ایتالیایی به این سبب سوت زد که هم داور فوق‌العاده‌ای است و هم تیم ملی کشورش به فینال نرسید. گراهام پل انگلیسی اعلام کرده حاضر است کشورش به فینال برسد اما او خط بخورد و «سوت بازی» فینال را به او نسپرند. با این حال تعیین اینکه فینال به چه کسی می‌رسد، از حالا «خوش‌خیالی» و رویایی صرف بیش نیست؛ رویایی که برای داوران شیرین‌ترین تصور دنیا است.

در چهارده سالی که از آغاز رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا – البته به شکل جدید – می‌گذرد تنها سه تیم موفق شده‌اند در مراحل حذفی شکست با اختلاف دو گل و بیشتر را در بازی برگشت جبران کنند. بارسلونا در فصل ۲۰۰۰– ۱۹۹۹، موفق شد شکست سنگین مقابل چلسی را با پیروزی پرگل پنج بر یک در بازی برگشت در نوکمپ جبران کند. دپورتیوو لاکرونیا دیگر تیم اسپانیایی نیز در فصل ۲۰۰۴ – ۲۰۰۳ در حالی در بازی برگشت چهار برصفر میلان مدافع عنوان قهرمانی آن فصل را درهم کوبید که در بازی رفت چهار بر یک مغلوب شاگردان کارلو آنچلوتی شده بود. در همان فصل موناکو دست به شگفتی بزرگی زد و رئال را سه بر یک شکست داد تا با توجه به شکست چهار بر دو در بازی رفت در مادرید با استفاده از قانون گل زده در خانه حریف غول اسپانیایی را از گردونه رقابت‌ها حذف کند.

حال امشب یوونتوس امیدوار است شکست دو بر صفر هفته قبل مقابل آرسنال را جبران کند و از این نظر به چهارمین تیم تاریخ‌ساز لیگ قهرمانان اروپا بدل شود. یوونتوس در حالی هفته قبل در لندن مقهور بازی بسیار خوب شاگردان آرسن ونگر شد که کمتر کسی انتظار چنین درخششی را از سوی آرسنال داشت.

البته بازی بسیار ضعیف بازیکنان یووه نیز عامل مهمی درشکست شاگردان فابیو کاپلو بود. دو تیم آرسنال و یوونتوس در ابتدای هفته و در بازی‌های داخلی نتایج کاملاً متفاوتی گرفتند. آرسنال سرمست از پیروزی برابر یوونتوس به مصاف آستون ویلا رفت و موفق شد با پیروزی پنج بر صفر بر حریف خود چهارمین برد پیاپی در لیگ برتر را جشن بگیرد.

تیری آنری در این بازی دو گل تماشایی به ثمر رساند تا باز هم به عنوان اصلی‌ترین عامل در پیروزی آرسنال لقب گیرد. امانوئل آدبایور که اجازه بازی در لیگ قهرمانان را ندارد اولین گل این بازی یک طرفه را وارد دروازه آستون ویلا کرد. گل‌های دوم و سوم را هم آنری به ثمر رساند. رابی فن‌پرسی و آبودیابی دوگل دیگر آرسنال را به ثمر رساندند تا این تیم با روحیه بسیار بالایی امشب در تورین در مقابل یوونتوس قرار گیرد. البته این بازی دو خبر بد هم برای ونگر داشت. فابرگاس اسپانیایی ستاره بازی رفت مقابل یووه به دلیل مصدومیتی که در جریان بازی برابر آستون ویلا دچارش شد بعید است که در بازی امشب قادر به همراهی آرسنال باشد. امانوئل ابوئه نیز همانند فابرگاس نمی‌تواند در دل آلپی در برابر یوونتوس حضور داشته باشد.

اما از سوی دیگر سول کمپل و فردی لیونبرگ پس از رهایی از بند مصدومیت در بازی ابتدای هفته روی نیمکت ذخیره‌ها حضور داشتند تا مشخص شود این دو مشکل چندانی برای حضور در بازی مقابل یووه نخواهند داشت. آرسن ونگر پس از پیروزی پرگل تیمش مقابل آستون ویلا گفت: «در مجموع بازی از کیفیت بسیار بالایی برخوردار بود. و این نکته در آستانه بازی برگشت مقابل یووه برای بازیکنان بسیار خوب است. خوشبختانه تیم روند روبه‌رشد را حفظ کرده و امیدوارم در برابر یووه نیز شخصیت خود را به نمایش بگذارد.»

■ **ویرا، غایب بزرگ**

اما در جبهه مقابل یووه آخر هفته خوبی را پشت سر نگذاشت. این تیم پس از شکست مقابل آرسنال در زمین تیم ته‌جدولی تره‌ویزو تن به تساوی بدون گل داد اما با توجه به شکست میلان نزدیک‌ترین رقیب یووه مقابل لچه اختلاف این دو تیم در صدر جدول به ۹ امتیاز افزایش یافت. شاگردان دن‌فابیو در بازی برابر تیمی که نتوانسته بود در شانزده بازی اخیر خود در سری A رنگ پیروزی را ببیند موقعیت‌های زیادی برای گلزنی به دست آوردند اما نتوانستند حریف آدریانو زانکوپه دروازه‌بان تره‌ویزو شوند.

کاپلو در این بازی تنها دو تغییر در ترکیب یووه ایجاد کرده بود. رابرت کواچ و جورجو کیه‌لینی به جای لیلیان تورام و جاناتان زبینا به میدان آمده بودند. با اینکه یووه در بازی برابر تره‌ویزو نتوانست پیروز شود اما کاپلو از بازی بازیکنانش راضی بود: «در راه کسب قهرمانی در سری A این بازی بسیار مهم بود. اگر ما در برابر تره‌ویزو شکست می‌خوردیم و میلان موفق می‌شد لچه را شکست دهد آن وقت موقعیت ما در سری A نیز به مخاطره می‌افتاد. اما موفق شدیم یک امتیاز کسب کنیم در حالی که میلان برابر لچه شکست خورد. پس این نتیجه‌ای خوب برای ما بود.» به نظر می‌رسد امشب تورام مجدداً به ترکیب یووه بازگردد و همچنین پاول ندود نیز پس از سپری کردن محرومیت خود در برابر آرسنال حاضر باشد. اما در مقابل پاتریک ویرا بازی برگشت مقابل هم‌تیمی‌های سابق خود را از دست داد.

او هفته گذشته سومین کارت زرد خود در لیگ قهرمانان را دریافت کرد تا در بازی امشب غایب باشد. مائورو کامورانزی و جاناتان زبینا نیز که در آخرین دقایق بازی رفت از زمین اخراج شده بودند از حضور در بازی امشب محروم خواهند بود. اگر یووه موفق نشود شکست دو بر صفر در بازی رفت را جبران کند برای دومین فصل پیاپی توسط یک تیم انگلیسی از لیگ قهرمانان حذف خواهد شد.

فصل پیش یووه در آنفیلد دو بر یک برابر لیورپول شکست خورد و در بازی برگشت نیز به تساوی بدون گل رضایت داد تا از صعود به مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا باز بماند. اما خاطرات تلخ یووه از بازی مقابل تیم‌های انگلیسی تنها به این نکته ختم نمی‌شود. پیش از آن نیز یووه در سال ۲۰۰۳ در مقابل منچستر دیگر تیم انگلیسی در اولدترافورد دو بر یک شکست خورد و در بازی برگشت نیز با شکست سنگین سه بر صفر زمین را ترک کرد. این تیم در دو بازی آخر خانگی برابر حریفان انگلیسی خود که منچستر و لیورپول بودند حتی یک گل نیز به ثمر نرساند. اما شاید نکته امیدوارکننده این باشد که یووه در این فصل از ۹ بازی خانگی که در چارچوب لیگ قهرمانان اروپا انجام داده هشت پیروزی و یک تساوی کسب کرده و تنها دو گل وارد دروازه بوفون شده است. اما آرسنال خاطرات خوبی از بازی در ایتالیا دارد. این تیم در دو بازی اخیر خود در ایتالیا موفق به کسب دو پیروزی باارزش شده است. پیروزی پنج بر یک برابر اینتر در سن‌سیرو و همچنین برد سه بر یک مقابل رم در ورزشگاه المپیک. جالب اینجاست که در هر دو بازی تیری آنری ستاره میدان بود و موفق شد در هر کدام از این دو بازی سه گل به ثمر برساند.

آرسنال در سه بازی از ۹ بازی اخیر خود در ایتالیا شکست خورده است. با توجه به اینکه برنده بازی آرسنال– یووه در مرحله نیمه‌نهایی به مصاف برنده بازی ویارئال – اینتر خواهد رفت می‌توان پیش‌بینی کرد که یووه یا آرسنال هر کدام که پیروز شوند از شانس بیشتری برای حضور در فینال پاریس برخوردار خواهند بود.

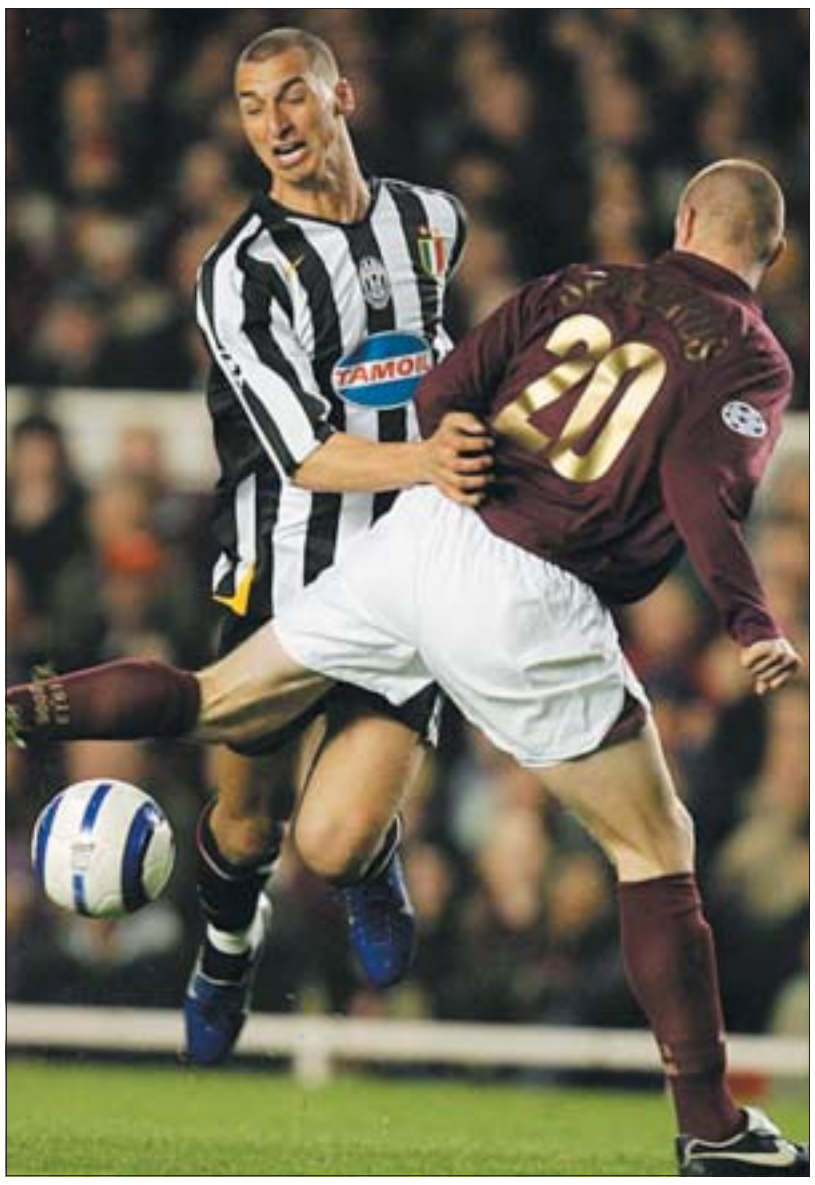

یوونتوس – آرسنال

رولت روسی

جنگ دوستان قدیمی در نوکمپ

اسپانیایی‌ها، پرتغالی‌ها، برزیلی‌ها و البته هلندی‌ها

بارسلونا در فصل جاری مسابقات فوتبال جام قهرمانان باشگاه‌های اروپا در ۴ دیدار خانگی خود زننده ۱۳ گل بوده است، اما برای صعود به مرحله نیمه‌نهایی پیکارهای امسال فقط به زدن یک گل در برابر بنفیکا نیاز دارد، منوط به اینکه گلی را از این رقیب پرتغالی نخورد. همه اینها بدان خاطر پیش آمده است که هفته پیش بارسا در دیدار رفت در لیسبون از بنفیکا تساوی بدون گل را گرفت و امشب در مسابقه برگشت در نوکمپ با تک گلی هم که گفتیم مشکلش حل خواهد شد.

با این وجود پیشاهنگ یکه‌تاز فصل جاری لیگ اسپانیا در دیدار رفت نیز فشار شدیدی را به تیم رونالد کومن هلندی وارد کرد و فرصت‌های گلزنی خوبی را از دست داد و دوبار هم با ضربات هنریک لارسن و تیاگو موتا توپ را به تیر دروازه حریف پرتغالی زد. در آن دیدار موره‌تو دروازه‌بان بنفیکا نیز به رغم ارتکاب چند اشتباه بزرگ، چند فرصت عالی را از یاران رونالدینیو گرفت.

هر چند بارسلونا هیچ‌یک از ۳ مسابقه آخرش را طی ۱۲ روز اخیر نبرده اما نتایج دیدارهای خانگی‌اش در این جام فوق‌العاده بوده است. این تیم از فصل ۲۰۰۳– ۲۰۰۲ که در بازی برگشت یک‌چهارم نهایی به یوونتوس باخت ۸ مسابقه متوالی را در نوکمپ بدون شکست پشت سر نهاده است. سهم بارسا در این دیدارها ۶ برد و ۲ تساوی بوده و در هیچ مسابقه‌ای هم از گلزنی عاجز نمانده است. بارسلونا در رقابت‌های جام یوفا نیز فرم و روال خوبی را در برابر تیم‌های پرتغالی از خود بروز و ارائه داده است و به عنوان مثال در سه بازی آخرش در مقابل این رقبا زننده ۱۰ گل بوده است. قوت قلب بارسا زمانی بیشتر می‌شود که به یاد می‌آورد در دیدارهای رفت و برگشت خود در برابر تیم‌های پرتغالی در ۷ مورد پیروز شده است.

در دیدار رفت مرحله یک‌چهارم نهایی پیکارهای امسال که در ورزشگاه نور شهر لیسبون برپا شد، کارلوس پویول کاپیتان بارسلونا و نونوگومز بهترین گلزن بنفیکا به دلیل محرومیت غایب بودند اما در حالی که پویول با رفع آن مشکل قادر به بازگشت برای دیدار امشب است، در اردوی بنفیکا خبر از مصدومیت گومز داده شده است.

هر چه هست، ستیز مجدد با بارسلونا برای کومن حاوی خاطراتی خاص است زیرا وی سال‌ها در نوکمپ به عنوان بازیکن و کمک مربی مصدر کار و منشاء خدمت بوده است. به واقع شوت سنگین او روی یک ضربه آزاد در بازی فینال سال ۱۹۹۲ جام قهرمانان اروپا (و در برابر سمپدوریا ایتالیا) بود که تک پیروزی بارسا را در آن پیکارها موجب شد.

تا پیش از پیکارهای امسال بارسلونا و بنفیکا فقط ۳ بار در این جام ملاقات کرده بودند که مورد جدیدتر به همان سال قهرمانی بارسلونا (۹۲) مربوط می‌شد. در آن مرتبه بارسلونا در پرتغال به تساوی بدون گل رسید و سپس در خانه خود حریف را ۱–۲ برد. مرتبه اول نیز فینال سال ۱۹۶۱ جام را شکل داد که بنفیکا در شهر برن سوئیس ۲–۳ بر بارسلونا پیروز و قهرمان شد. امسال بارسلونا مسابقات سختی را در مرحله یک‌هشتم نهایی در برابر چلسی انگلیس پشت سر نهاد. این تیم در لندن در حالی به برتری ۱–۲ رسید که چلسی در همان نیمه اول یک اخراجی داده بود و سپس در بازی برگشت به تساوی ۱–۱ با رقیب اکتفا کرد و چیزی بیش از آن را هم نشانه نگرفته بود. گلی که رونالدینیو در دیدار برگشت به چلسی زد ششمین گل او در این پیکارها به حساب می‌آمد.

■ **حذف قهرمان دوره گذشته**

بنفیکا هم در راه رسیدن به این مرحله یک انگلیسی (لیورپول قهرمان دوره گذشته مسابقات) را حذف کرد. یاران سابروسا در لیسبون صفر–یک و در آنفیلد صفر–۲ برنده شدند و جالب‌تر اینکه بردشان در بندر لیورپول به واقع اولین پیروزی این تیم در خارج از خانه طی رقابت‌های جام قهرمانان به حساب می‌آمد. ناگفته نماند که بنفیکا در دو بازی آخر دور از خانه‌اش گلی نخورده است و در ۳ بازی واپسین‌اش در زمین حریفان شکستی را پذیرا نشده است. تا پیش از برد بسیار جالب در زمین تیم رافا بنیتس اسپانیایی بنفیکا ۱۳ بازی دور از خانه در جام قهرمانان انجام داده و ۶ مساوی و ۷ شکست را متحمل شده بود. با این حال برای عبور از سد بارسلونا، بنفیکا باید رکورد دیدارهای خود را در خاک اسپانیا بهبود بخشد. این تیم در آن مکان در ۶ نوبت به میدان آمده و فقط یک بار پیروز شده است. آن تک پیروزی هم در برابر رئال بتیس در جام یوفا طی فصل ۸۳–۱۹۸۲ بوده است. در دور سوم همان پیکارها بنفیکا سنگین‌ترین شکستش را با نتیجه صفر–۷ در برابر یک اسپانیایی دیگر (سلتاویگو) متحمل شد. اگر شاگردان فرانک رایکارد این هفته در لیگ داخلی و به واقع در نبرد موسوم به ال‌کلاسیکو متوقف شدند و به نتیجه‌ای بهتر از تساوی ۱–۱ در برابر رئال مادرید رقیب قدیمی خود نرسیدند، در عوض بنفیکا در لیگ برتر پرتغال در زمین بله‌ننس به برتری ۱–۲ دست یافت. با این حال بنفیکا هنوز ۷ امتیاز از پورتو صدرنشین رقابت‌ها کمتر دارد و بعید است که در ۵ هفته باقی مانده قادر به جبران این فاصله باشد.

■ **خستگی بارسا**

در اسپانیا بارسا با ۱۱ امتیاز برتری بر رئال جایی برای نگرانی ندارد و دومین قهرمانی متوالی‌اش قطعی نشان می‌دهد اما این تیم در پایان فصلی طولانی خسته نشان می‌دهد و طراوت ۲، ۳ ماه پیش را ندارد. بازی سنگین با رئال نیز که به رغم ۱۰ نفره شدن راهی برای حفظ خود در نوکمپ یافت، یاران رونالدینیو را خسته‌تر کرد و شاید این مسئله و رفع آن برای بارسا کاری دشوارتر از غلبه بر ویژگی‌های فنی بنفیکا باشد. اضافه بر آن تیاگو موتا هافبک چپ‌پا و موثر و بازیگردان بارسا نیز طی این دیدار آسیب دید و گفته می‌شود که مسابقه برگشت با بنفیکا را از دست داده است. در حالی که رایکارد و کومن سابقه سال‌ها دوستی و بازی در کنار یکدیگر در تیم ملی هلند را دارند، حذف هر کدامشان لزوماً دیگری را خوشحال نخواهد کرد اما این تنها راهی است که برای رسیدن به معتبرترین جام باشگاهی جهان فراروی آنان وجود دارد.

منبع: Uefa

حاشیه

در متن و حاشیه فوتبال اروپا

رنگ‌های نحس

«رنگ» و بهتر بگوییم رنگ لباس‌های مورد استفاده گرونینگن برای این تیم هلندی سرنوشت‌ساز بوده است. آمار و حقایق به ما می‌گویند از ۱۴ باری که این تیم اخیراً لباس‌های سبزرنگ خود را که ویژه مسابقات خارج از خانه این تیم است بر تن کرده ۱۲ بار شکست خورده و فقط یک برد داشته است. در نقطه مقابل هر زمان که این تیم از لباس رایج‌تر خود (راه‌راه سفید و سبز) سود جسته، در ۳۳ مسابقه دور از خانه‌اش ۱۲ برد داشته است. با این حال مدیران گرونینگن قصد دور ریختن لباس‌های نحس خود را ندارند و برعکس می‌خواهند آن را با طرح و رنگ تازه‌ای همراه سازند. این باشگاه در یک بیانیه آورده است: «ما یک رنگ تازه ارغوانی را برای پیراهن‌های خود و افزودن این رنگ بر رنگ قبلی انتخاب کرده‌ایم و امیدواریم که این رنگ لعن و نفرین موجود را لغو و محو کند.»

■ **کانیزارس بیچاره شد**

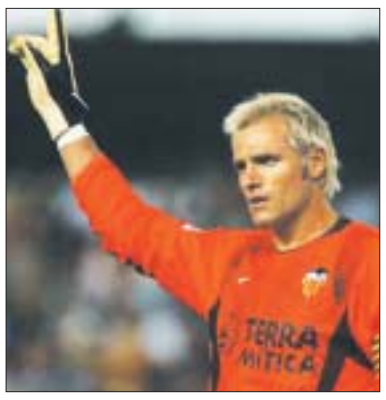

حالا که صحبت طلسم‌ها و خرافات و این جور چیزها در میان است باید سری هم به سانتیاگو کانیزارس بزنیم. اخیراً پیش از یک بازی والنسیا در لیگ اسپانیا حوله‌ای که نشانه شانس این دروازه‌بان نامیده شده گم شد و او چنان آرامش خود را از دست داد که هر لحظه امکان لرزش و سقوط برای او متصور بود. بازی صفر– صفر شد، اما هیچکس کانیزارس را تا آن زمان آن‌قدر عصبانی و مضطرب ندیده بود.

به همین خاطر خیلی‌ها معتقدند که مسئله گم شدن حوله در میان نبوده و هواداران تیم رقیب (مالاگا) آن را به واقع دزدیده‌اند تا کانیزارس به چنان حالا و روزی بیفتد.

همه می‌دانند که کانیزارس تا چه حد خرافاتی و معتقد به چنین مواردی است. بد نیست بدانید او برای این که شانس با وی یار باشد ناخن‌هایش را به رنگ مشکی می‌کند. در اواسط زمان گرم کردن (در دقایق قبل از شروع مسابقه) حتماً یک‌بار می‌نشیند و بندهای کفش‌اش را دوباره می‌بندد. سپس به سمت دروازه می‌رود و به هر دو تیر عمودی دروازه لگد می‌زند و آنگاه حوله مورد بحث را برمی‌دارد و دست‌هایش را با آن خشک می‌کند و فقط پس از انجام تمام این کارها است که رضایت می‌دهد در بازی شرکت کند.

حالا قیافه او را در زمانی تصور کنید که پس از سری کارهای مورد بحث نگاهی انداخته و حوله را سرجای همیشگی‌اش نیافته است.

■ **از کد داوینچی تا جزیره گنج**

از مدتی پیش محاکمه دان براون نویسنده کتاب بسیار پرفروش «کد داوینچی» به اتهام دزدیدن سوژه آن از روی افرادی دیگر شروع شده ولی نتیجه آن هرچه باشد، میک مک‌کارتی مربی سابق تیم فوتبال ساندرلند از طرفداران آن است و یک نظرسنجی نشان داده است که کتاب محبوب وی، همین داستان جنجالی است. بر همین اساس بد نیست بدانید کتاب مورد علاقه الکس فرگوسن مربی منچستر یونایتد داستان معروف «جزیره گنج» نوشته رابرت لوئیز استیونسون است. ژوزه مورینیو مربی خبرساز چلسی انجیل را می‌خواند ولی در دست‌های استیو بروس مربی بیرمنگام معمولاً کتاب خاطرات فرانک سیناترا یعنی «روش من» را می‌یابند.

■ **انگلیس هیچ شانسی ندارد**

جام جهانی نزدیک و نزدیکتر می‌شود اما اگر حرف‌های لیام گالاگر خواننده اصلی گروه موسیقی اوسیس بریتانیا مبنا قرار گیرد، تیم ملی انگلیس هیچ شانسی برای فتح جام جهانی ندارد و این در تضاد با ایده‌های بسیاری از مردم و کارشناسان است که برای تیم عمدتاً جوان اسون گوران اریکسون شانس قهرمانی را نیز قائل‌اند.

گالاگر گفته است: «انگلیس را رها کنید. گاهی طوری بازی می‌کنند که انگار تیم مدارس هستند. بکام و یارانش مثل بچه‌هایی هستند که برای خودشان بازی می‌کنند و نمی‌دانند دور و برشان چه خبر است.»

■ **یک مخالفت موزیکال دیگر**

چون صحبت از ارتباط موسیقی با فوتبال و بهتر بگوییم تضاد آنها به میان آمد، بد نیست بدانید برنامه‌های تیم ملی اسکاتلند نیز توسط یک هنرمند موسیقی به توقف و مشکل برخورد کرده است. اسکاتلند مایل بود بازی اول خود را در چارچوب دور مقدماتی یورو ۲۰۰۸ در برابر جزایر فارو در روزهای اول یا دوم ژوئن ۲۰۰۶ برگزار کند. اما رابی ویلیامز دیگر خواننده معروف بریتانیایی در همان تاریخ استادیوم بزرگ همپدن پارک شهر گلاسکو را برای دو کنسرت متوالی‌اش اجاره کرده است. بنابراین شاگردان والتر اسمیت مجبور شده‌اند برای آن دیدار به دنبال جای دیگری بگردند. شاید هم این روش انتخابی و اظهارنظر مخصوص ویلیامز برای ارائه ایده‌هایش در خصوص شانس‌های اسکاتلند در پیکارهای جام ملت‌های اروپا باشد.

منبع: Uefa